

216

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 czerwca 1959 r.

w sprawie umundurowania inspektorów kwarantanny roślin pełniących funkcje w punktach granicznych.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Inspektorzy kwarantanny roślin, pełniący funkcje w punktach granicznych, mają prawo noszenia umundurowania z oznakami służbowymi w formie żółtego kłosa.

§ 2. Uprawnienie do otrzymania umundurowania powstaje z chwilą zawarcia umowy na czas nieokreślony lub mianowania.

§ 3. 1. W skład umundurowania wchodzi:

- 1) mundur sukienny w kolorze marengo i mundur drelichowy w kolorze szarym z oznakami służbowymi na kołnierzu;
- 2) płaszcz sukienny w kolorze marengo i płaszcz drelichowy w kolorze szarym z oznakami służbowymi na kołnierzu;
- 3) czapka sukienna w kolorze marengo i czapka drelichowa w kolorze szarym z oznakami służbowymi;
- 4) 2 koszule w kolorze szarym;
- 5) 1 krawat szary.

2. Mundur składa się z marynarki i spodni (spódnicy).

3. Czapka, płaszcz i mundur powinny być sporządzone według wzorów, które ustali Minister Rolnictwa.

§ 4. 1. Pracownicy określeni w § 1 otrzymują umundurowanie na własność za opłatą 25% jego wartości.

2. Spłatę należności za umundurowanie może władza służbowa rozłożyć zainteresowanym na raty miesięczne, najwyżej jednak na 12 rat miesięcznych.

3. Ustala się okres używalności:

1) munduru i czapki sukiennej na	— 2 lata,
2) munduru i czapki drelichowej na	— 2 lata,
3) płaszcza sukiennego na	— 3 lata,
4) płaszcza drelichowego na	— 2 lata,
5) 2 koszul i krawata na	— 1 rok.

4. Terminy określone w ust. 3 liczy się od dnia, w którym wydano pracownikom daną część umundurowania.

5. Po upływie okresu używalności dla poszczególnych części umundurowania pracownik otrzymuje nowe części umundurowania na warunkach ustalonych w ust. 1 i 2.

§ 5. Przed upływem okresu używalności określonego w § 4 ust. 3 pracownik otrzymuje nowe umundurowanie lub jego część, jeżeli przydzielone umundurowanie lub jego część utracił lub zniszczył w stopniu powodującym niezdatność do użytku. Jeżeli utrata lub zniszczenie nastąpiło bez winy pracownika przy wykonywaniu obowiązków służbowych, pracownik otrzymuje nowe umundurowanie lub jego część na warunkach ustalonych w § 4 ust. 1 i 2. W innych przypadkach pracownik obowiązany jest — oprócz opłaty ustalonej w § 4 ust. 1 i 2 — pokryć nie zamortyzowaną część pełnej wartości utraconego lub zniszczonego umundurowania lub jego części.

§ 6. 1. W przypadku zwolnienia pracownika z jego winy lub na własną prośbę pracownik obowiązany jest uiścić dodatkową opłatę w wysokości różnicy między pełną wartością umundurowania a stawką opłaty określoną w § 4 ust. 1. Od dodatkowej opłaty odlicza się część tej opłaty obliczoną proporcjonalnie w stosunku do czasu używania umundurowania przez pracownika.

2. W razie zwolnienia lub przeniesienia pracownika na stanowisko nie związane z pełnieniem funkcji w punktach granicznych umundurowanie może być używane po usunięciu zeń oznak służbowych.

§ 7. Wartość umundurowania i jego części ustala się na podstawie kosztu materiału i uszycia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz